

[Palle Simonsen]

med til at give tilslutning til, at ministeren nedsatte en kommission til at behandle alle disse forhold. Vi må konstatere, at det er regeringens ret at udarbejde et kommissorium og at udpege medlemmer til denne kommission, og det har socialministeren nu i dag bekræftet at man har gjort. Derefter bliver det så op til hver enkelt af os at tage stilling til det materiale, der kommer ud af dette kommissionsarbejde.

Jeg forstår på fremskridtspartiets forslag, at det, som er den væsentlige forskel i forhold til den måde, socialministeren har grebet tingene an på, det er den politiske repræsentation i kommissionen. Dertil vil jeg godt sige, at jeg tror det er en fordel, at de politiske partier ikke udpeger repræsentanter. Vi får nu et materiale fra mennesker, som arbejder med tingene, og så kan vi som politiske partier tage stilling til dette, når det til sin tid bliver præsenteret for folketinget. Det er en fornuftig måde at gribe tingene an på, og vi må derfor afvise fremskridtspartiets forslag.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne har ikke meget nyt at føje til det, der har været brugt som det væsentlige argument hidtil, nemlig at vi ikke ønsker udvalget sammensat med politisk overvægt. Vi mener, at vi skal have det materiale at tage politisk stilling til.

I øvrigt står der noget i bemærkningerne, som jeg nok synes skal imødegås. Der står: »Et skævt sammensat udvalg af såkaldte »eksperter««. Det synes jeg slet ikke der er baggrund for med det materiale, vi nu har fået forelagt med hensyn til sammensætningen af og kommissoriet for ældrekommissionen.

Tove Jørgensen (DKP):

Det, der adskiller fremskridtspartiets udvalg fra den af socialministeren nedsatte ældrekommission, er, ud over udvalgets sammensætning, at det skal være færdigt med sit arbejde om ca. 1 år, mens ældrekommissionen skal arbejde i 2 år. Hvis der var politisk vilje, så kunne det sikkert også nås på 1 år. Der findes allerede adskillige undersøgelser om ældres levevilkår, som man kunne bygge videre på og arbejde med.

Nu er ældrekommissionen imidlertid nedsat og skal virke i 2 år. Det væsentligste i de

kommende 2 år bliver derfor at sikre, at kommissionen ikke kommer til at virke som en sovepude med henblik på at udskyde alle problemer indtil næste trin af pensionsreformen, der skulle blive en realitet fra januar 1982.

Jeg vil især fremhæve de problemer, der er rejst i forbindelse med plejehjemsdebatten. Der er nu gået 3 måneder, siden vi debatterede den kritik, der har rejst sig på dette område, og jeg vil gerne høre, om ministeren vil afsløre, hvor langt man er nået i overvejelserne om forbedret tilsyn med vores plejehjem. Især er det ønskeligt, at institutionsrådene, hvor både beboere og pårørende og personale obligatorisk er repræsenteret, ikke udskydes, men gøres obligatoriske i løbet af kort tid. Også en revision af reglerne om de ældres lommepenge og kostpenge, når de er på plejehjem, og deres mulighed for større selvstændig administration af deres tøjindkøb bør ikke udskydes i 2 år. Også her vil jeg gerne høre, om ministeren er ved at have afsluttet sine overvejelser i den henseende.

Endelig vil jeg fremhæve vigtigheden af, at ældre får større mulighed for selv at vælge, i hvilken kommune de vil bo, hvis de eventuelt skal indlægges på plejehjem. Der er så mange hensyn, der kan gøre sig gældende. Nogle gange vil de helst blive boende i samme område, hvor de har boet altid. I andre tilfælde vil de ønske at komme hen i nærheden af familie. Det er ikke muligt i dag med de regler, vi har. Det er også vigtigt, at ældrekommissionen beskæftiger sig med dette område. Det forventer jeg også den vil gøre. Det er tillige nødvendigt at gøre sig overvejelser om, hvorledes det kan indpasses i udbygningsplanlægningen. Der kunne jo være tale om, at man på forhånd gjorde kommunerne opmærksom på, hvilket sted man i givet tilfælde kunne ønske at blive anbragt. Jeg ved godt, det er noget, der er svært at forudsige, men i det øjeblik en kommune ved, hvor mange ældre der i hvert fald kan blive tale om, så kan man planlægge efter det på samme måde, som når man planlægger ud fra det antal af ældre, der er i kommunerne.

Det er også nødvendigt i det hele taget at se på udbygningsplanlægningen, også i perioden mens ældrekommissionen arbejder, således at vi sikrer, at plejehjemsudbygningen ikke falder, før behovet er dækket, og således at det sker i takt med de øvrige tilbud, der